

De invloed van farmaceutische bedrijven op onze gezondheid

Farmaceutische bedrijven behoren tot de rijkste, met een winstmarges van 20%, én meest invloedrijke bedrijven ter wereld. Ze geven buitengewone bedragen uit om hun systeem van patenten te beschermen.

Lobbying

De farmaceutische lobby besteedt **minstens 40 miljoen euro** per jaar op Europees niveau. Dit bedrag wordt gebruikt om een leger van 176 lobbyisten in Brussel te betalen.

In de top drie van de meest invloedrijke nationale federaties, staat het **Belgische pharma.be**, dat is de Belgische federatie van de farmaceutische industrie. Afgelopen 16 maart werd er in het gebouw van pharma.be een **symbolische bezetting** georganiseerd in het kader van de TAM TAM-campagne. Objectief van deze actie was het gebrek aan transparantie van de overeenkomsten met de regering aan het licht te brengen.

De **NGO CEO**, stelt het gebrek aan evenwicht in de ingezette middelen aan de kaak : 176 lobbyisten die bij de Europese instellingen geaccrediteerd zijn om de belangen van farmaceutische bedrijven te verdedigen, tegenover 48 uit het maatschappelijk middenveld.

Deze lobbyisten hebben bijna **systematisch toegang tot de besluitvorming** van de Europese Commissie, via de directoraten-generaal Gezondheid, Handel, Onderzoek en Ontwikkeling, Groei, enz. en hebben nauwe contacten met het Europees Geneesmiddelenbureau.

IMI (Initiatief inzake innovatieve geneesmiddelen)

IMI is een publiek-privaat partnerschap dat sinds 2008 op Europees niveau is opgericht. De partners zijn de Europese Unie en EFPIA (European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations).

Dit initiatief kreeg tussen 2008 en 2020 een budget van 5,3 miljard euro toegekent.

De Europese Unie betaald meer dan de helft van dit bedrag. EFPIA neemt deel door de levering van materiaal, laboratoria en personeel. Het gaat hier dus om overheidsfinanciering voor commercieel onderzoek met hogere winsten voor farmaceutische bedrijven.

Deze geldstroom voor onderzoek naar nieuwe geneesmiddelen gaat niet naar de bevolking door bijvoorbeeld de prijs van de geproduceerde geneesmiddelen te verlagen.

We betalen in feite twee keer voor onze geneesmiddelen: een keer door middel van onderzoekssubsidies, een tweede keer wanneer we ze kopen tegen de volle prijs.

Onderhandelingen over de prijs van geneesmiddelen

De prijs van een geneesmiddel zou moeten afhangen van de productiekosten.

Op dit moment bepaalt de waarde van het geneesmiddel de prijs ervan. We hebben het over de waarde voor de patiënt maar ook voor de volksgezondheid.

Deze waarde wordt berekend op basis van het aantal extra levensjaren dat het geneesmiddel kan bieden.

En een gezond levensjaar wordt geschat op 40.000€ !

Het voorbeeld van SOVALDI, het antivirale middel tegen hepatitis C, geproduceerd door het

bedrijf GILEAD, is bijzonder verhelderend.

In België wordt dit geneesmiddel verkocht voor 514 € per tablet of 43.000 € voor de volledige behandeling van 3 maanden.

Maar GILEAD ontwierp de molecule niet... hij kocht een start-up op die het onderzoek en de ontwikkeling voor deze behandeling had gedaan. Dit stelde GILEAD in staat om de onderzoekskosten af te schrijven in 1 jaar én winst te maken!!

Voor de sociale zekerheid zijn de kosten exorbitant en de minister heeft besloten om criteria vast te leggen voor de selectie van patiënten. Sommige patiënten met hepatitis C zullen dus geen recht hebben op de behandeling, of zullen de volle prijs zelf moeten betalen.

De financiële eetlust van farmaceutische bedrijven brengt onze sociale zekerheid in gevaar.

Het is noodzakelijk om de regelgeving te veranderen om meer transparantie te bereiken en zo monopolies van de farmaceutische industrie te vermijden.

In India produceerde de generische industrie exacte hetzelfde geneesmiddel als SOVALDI voor een kostprijs van slechts 300€ voor een volledige behandeling.

Het is dus mogelijk! We kunnen bijvoorbeeld een dwingende licentie opleggen waarbij de producent verplicht is om ook een generische versie te produceren.

Overeenkomsten inzake innovatieve geneesmiddelen (artikel 81 voor België)

Om de prijs van een geneesmiddel na zijn ontwikkeling vast te leggen, sluiten een overheid en een farmaceutisch bedrijf een ultra-geheime overeenkomst.

Dit ondoorzichtige systeem stelt de industrie in staat de publieksprijs van een product in het land waar de overeenkomst wordt ondertekend niet te verlagen en dus de prijsonderhandelingen in andere landen niet in gevaar te brengen.

Dit systeem maakt deel uit van een tactiek om de prijzen van geneesmiddelen hoog te houden en de concurrentie van generische middelen te vertragen. Hierdoor werden er tussen 2000 en 2007 ten minste 3 miljard euro extra lasten gelegd op de sociale zekerheidssystemen in de Europese landen.

In België gebeurt dit in het kader van de "artikel 81"-procedure...

De staat betaalt hierbij de volledige prijs van het innovatieve geneesmiddel, waarvan de therapeutische voordelen of de budgettaire gevolgen onzeker zijn. Maar de onderneming kent de overheid geheime kortingen toe.

Het aantal geneesmiddelen dat van deze procedure profiteert, is aanzienlijk toegenomen.

De kritiek van het **Federaal Expertisecentrum voor de Gezondheidszorg** over deze geheime akkoorden is niet mals... Een ernstig gebrek aan transparantie, buitensporige tarieven, duidelijke winsten voor de farmaceutische wereld, maar een zware belasting voor de sociale zekerheid en patiënten...

In 2016 verkreeg pharma.be, de Belgische koepel van de farmaceutische bedrijven, bovendien de vernietiging van alle vertrouwelijke gegevens in deze contracten tussen Maggie De Block en de farmaceutische bedrijven.

De bevolking heeft hierdoor geen enkele controle of informatie meer over de kwaliteit en de kosten van de geneesmiddelen die hun worden voorgeschreven. Tegelijkertijd worden in heel Europa bezuinigingen opgelegd die wegen op gezondheidswerkers en patiënten.